

Od 42. do 63. roku života: setba ducha

Pietro Archiati

Tři sedmiletí mezi dvačtyřicátým a třiašedesátým rokem života se vyznačují tím, že člověk může svůj život utvářet stále více ve svém vlastním zcela individuálním smyslu. Po sedmiletích duše se teď může narůstající měrou prožívat a vyžívat jako jedinečný *duch*.

V letech mezi *dvačtyřiceti a devětačtyřiceti*, v sedmém sedmiletí, je čas, kdy čistě materiální svět začne člověka stále méně uspokojovat. Člověk se může čím dál víc přesvědčovat o tom, že v každém z lidí přebývá veskrze jedinečný a individuální duch, který se odlišuje od všech ostatních a je vybaven nezaměnitelnými znaky. Kdo předcházející životní etapy prožil zdravým způsobem, ten se teď může stále hlouběji spojovat se svým vyšším Já, může se více otevírat inspiracím své nejniternejší bytosti. Mezi čtvrtým a šestým sedmiletím rozvíjí člověk hlavně své běžné Já, svou duši; v sedmém sedmiletí je naproti tomu povolán předávat vedení čím dál více svému duchovnímu Já.

Mezi *devětačtyřicátým a šestapadesátým* rokem života se v nás může rozvinout první pocit toho, že jsme s druhými lidmi spojeni podobným způsobem jako orgány organismu. Všichni lidé společně tvoří jediný živý a duší nadaný organismus, nadmyslový organismus lidstva. Člověk, který překročil padesátku, může *víc a víc* získávat vědomí toho, že všichni lidé tvoří nadmyslovou jednotu, a může podle toho stále více i žít. Prožívá, jak se lidé duševně a duchovně navzájem doslova proplétají a prostupují.

V letech mezi *šestapadesáti a třiašedesáti* stojí člověk před ještě větší výzvou: před odpovědností nejen vůči celému lidstvu, ale i vůči stvoření jako takovému. Tajuplné osudové společenství mezi Zemí a člověkem, společný osud lidstva a přírody se právě v těchto letech může stát nejvyšším morálním ideálem života.

Tak si člověk ve třech sedmiletích mezi dvačtyřicátým a třiašedesátým rokem života nese všechny předpoklady k tomu, aby bral stále vážněji skutečnost ducha ve všech jeho projevech. Zatímco první tři sedmiletí biografie slouží především zdravému vývoji trojčlenného těla a druhá tři sedmiletí se starají o to, aby duše byla stále hlubší a bohatší, otevírají třetí tři sedmiletí možnost pro lidskou svobodu, aby tělo a duši orientovala na stále nové výdobytky ducha.

Každý člověk usiluje o to, aby žil jako duch mezi duchy. Chce se za prvé prožívat jako individuální, svobodný duch; za druhé chce mít rostoucí porozumění pro to, jakým způsobem se každý člověk podílí na utváření duchovního organismu lidstva; a za třetí chce učinit zadosť své morální odpovědnosti vůči zvířatům, rostlinám a nerostům. Chtěl by svým duchem víc a víc pronikat také přírodní říše. To činí jako vědec, jako umělec a jako religiózně žijící člověk.